

Obecnie wiele ważnych instytucji związanych ze „srebrnym ekranem” tu funkcjonuje: TOYA STUDIOS, OPUS FILM, oddział FINA – w którym ponad 3500 filmów się znajduje.

Teraz przed frontową ścianę oszklonego hotelu się udajemy, już ostatnią zagadkę questu rozwiązujemy.

Po minięciu wejścia do hotelu z prawej strony elewację budynku bacznie obserwujemy,

na wysokości wzroku, na szklanych taflach obrazu poszukujemy.

Gdy z bliska fotografii w narożniku się przyjrzymy,

pomniejszony fragment kadru z filmu 2 _ _ n _ _ d _ Buczkowskiego

„ _ _ _ _ _ 3 piosenki” ujrzymy.

Koniec naszej trasy zbliża się nieubłaganie,

by zdobyć nagrodę, odgadnijmy hasło i rozwiążmy równanie.

Gdy pełne hasło w recepcji hotelu podamy,

wyczekiwaną nagrodę wnet otrzymamy.

Po odbiciu pieczęci za udział w queście podziękujemy,

poznawanie tajników łódzkiej kinematografii w kolejnych trasach zaproponujemy

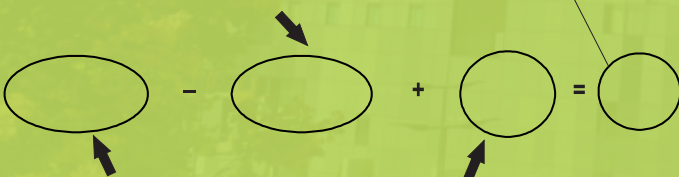
HASŁO:

1 2 3 4 5 1 6 7 3 8 9 10 8 7 -
 11 5 12 0 13 14 11 0 8 15 1 13 0 7 16 4 17 3 18
 9 1 21 8 22 4 17 5 6 0 11

12 8 16 22 23 2 13 24 4 10 11 3 18

RÓWNANIE:

Rok „startu” Wytwórni Filmów Fabularnych (jako części Filmu Polskiego).

Rok premiery „Krzyżaków”.

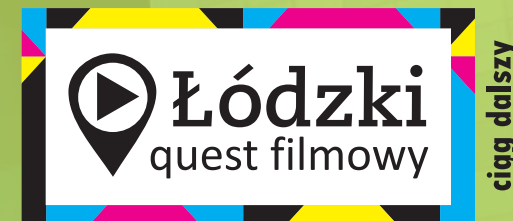
Numer z adresu, gdzie rozpoczęliśmy quest.

MIEJSCE NA PIECZĄTKĘ

QUEST POWSTAŁ W RAMACH ZADANIA „ŁÓDZKI QUEST FILMOWY – CIĄG DALSZY” REALIZOWANEGO DZIĘKI FINANSOWANIU Z BUDŻETU MIASTA ŁÓDZI.

Quest pieszy Do źródeł łódzkiej kinematografii

Początek trasy:
ul. Wróblewskiego 14 (przy skrzyżowaniu z al. Politechniki)
Długość trasy: ok. 3,5 km, czas: ok. 100 min

By ułatwić questu rozwiązanie, zalecamy ze smartfonu i map korzystanie. Internet również może się przydać, by zagadkowe informacje wyszukiwać. W wyznaczonych miejscach wyrazy uzupełniamy, a z liter oznaczonych cyframi hasło otrzymamy.

Quest opracowały: Marta Gadula i Małgorzata Krakowiak
Opiekun questu: Stowarzyszenie Edukacyjno-Kulturalne „Venae Artis”

Nasz łódzki filmowy quest przy ul. Wróblewskiego 14 rozpoczniemy, filmowe zagadnienia pewnej części Łodzi w nim rozpracujemy.

Zanim jednak w dość długą trasę ruszymy, plecami do budynku mieszkalnego się odwrócimy.

Na drugą stronę skrzyżowania, naprzeciw muralu wzrok kierujemy, nietypowe, duże obiekty odnaleźć zechcemy.

Wysokie _ _ _ _ 6 _ dawnej EC2 widzimy, zaliczane kiedyś do łódzkich elektrociepłowni rodziny.

Daleko za tymi obiektami kino studyjne Energetyk funkcjonowało, wielu pracowników z Zespołu Elektrociepłowni o nie stale dbało.

A teraz na północ ruszamy, nikt tu nie zostanie, aleja Politechniki osią naszej trasy się stanie.

Po drodze studenckie kampusy mijając będziemy, być może zaków w filmowych plenerach zaobserwujemy.

Gdy na północ prawą stroną al. Politechniki podążać będziemy, po prawej stronie duży, pomarańczowy budynek zastaniemy.

To _ _ _ 10 _ _ _ _ 8 _ , gdzie mnóstwo studentów trenuje oraz wielu łodzian swych sił w pływaniu próbuje.

Za tym obiektem kampus studencki tereny pofabryczne zajmuje, w dawnych włókienniczych włościach Schweikerta dziś funkcjonuje.

Przykładem może być przędzalnia przez swą długość „tramwajem” nazwana lub biblioteka z wieżą, w byłej fabryce wyrobów gumowych ulokowana.

Teraz obok gmachu dla młodych architektów i budowniczych przejdziemy, o zdjęciach w nim realizowanych do filmu „Obywatel”

w reż. Jerzego _ 14 _ _ _ _ się dowiemy.

Park, do którego w prawo skręcamy, z polską kinematografią jest związany, w „Czterech pancernych”, „Stawce większej niż życie” i „Komisarzu Aleksie” filmowe wypełniał plany.

Idąc ścieżką po lewej stronie parku im. Michała _ _ _ 12 _ _ _ _ , dużą halę mijamy, gdy już ją miniami, na ul. ks. Skorupki 8/10 przed willą dotrzemy.

To zabytek należący kiedyś do Józefa Richtera – fabrykanta czeskiego, w którym po wojnie mieścił się Urząd Stanu Cywilnego.

W jego wnętrzach bohaterowie trzeciej wersji filmu „Przypadek” ślub wzięli, a w filmie W. Dzikiego _ _ _ 7 _ _ _ _ „dziecko” młodzi aktorzy w szkole tu siedzieli.

Stojąc przodem do willi, w lewo się obracamy i prosto alejką na wschód podążamy.

W ostatnią alejkę (w prawo) do parku prosto wkroczymy,

Aż po prawej ogromny, naturalny pomnik przyrody o nazwie „Fabrykant” zobaczymy.

Gdy wielki _ 24 _ szypułkowy po prawej miniami, po lewej, między drzewami willę Reinholda Richtera odnajdziemy.

To budynek uczelni o wyglądzie baśniowym, który w „Kingsajzie” _ _ _ _ _ 16 _ Machulskiego był planem filmowym.

Wejście do budynku redakcję gazety „PASI KONIK” odegrało, którą mieszkańców Szuflandii czytało niemało.

Gdy plecami do willi się odwrócimy, po przeciwnej stronie ulicy długie budynki zobaczymy.

Redakcja i drukarnia kilku łódzkich gazet w nich funkcjonuje, w filmie „Aria dla atlety” jako niemiecki cyrk się prezentuje.

Teraz do ulicy, przy której są obiekty, żwawo dochodzimy i chodnikiem w lewo, na zachód, aż do dużej hali kroczymy.

Teraz halę po prawej mijamy,

ku napisowi na horyzoncie – POLITECHNIKA ŁÓDZKA zmierzamy.

Na parkingu przed halą chwilę odpoczniemy, nowe fakty z historii filmu odkrywamy.

W Pałacu Sportu, który tuż za nami,

jest wiele wątków związanych z filmowymi plenerami.

Bohater „Cudownego dziecka” w hokeja na lodzie w nim grywał, a nagradzany _ _ _ _ 18 Pawlikowski sceny do „Zimnej wojny” tu nagrywał.

Na ogólnopolską premierę „Krzyżaków” też halę wybrano, jako bardzo nowoczesny obiekt w 1960 r. zaprezentowano.

Nadal przed halą pozostajemy,

na drugą stronę ulicy, na niskie budynki wzrok kierujemy.

Tam uczelniana sala widowiskowa się znajduje,

jako DKF „Sami swoi” w historię kina się wpisuje.

W tym _ 22 _ k _ _ yjnym Klubie 9 _ _ _ _ owym wielu artystów, (jak: Zanussi czy Kawalerowicz) bywała,

w przeglądach i seminariach prezentowane filmy opiniowało.

Także wybitny dziennikarz muzyczny – głos radiowej Trójki, przez wielu rozpoznawany,

na początku swej kariery z działającym tu studenckim Radiem ŻAK był związany.

Pan Marek _ _ _ _ _ _ _ _ 4 _ oprócz tego, że w eterze swym znanym głosem operuje,

jest również kinomanem, który felietony o muzyce filmowej pisuje.

Niski budynek jest od kilku lat, nieco „wycofany”,

przez wielki gmach handlowy _ 23 _ 18 _ _ _ _ zdominowany.

W nim kolejny kadr historii łódzkiej kinematografii się zaczyna,

tutaj sieć kin _ _ _ 17 _ _ _ – z „greckim słońcem” w nazwie w 2015 r. pracę rozpoczyna.

DLA CHĘTNYCH: Jeśli dawne nazwy łódzkich kin poznać chcemy, to na samą górę multiplexu się udajemy.

Teraz już tereny przed halą opuścimy,

po pasach na drugą stronę, przed Sukcesją przechodzimy.

Na północ wzdłuż galerii handlowej idziemy,

aż posąg, ważnej dla tego miasta osoby, znajdziemy

To _ _ 18 _ _ _ _ _ _ 21 _ _ _ _ _ _ – twórcą Łodzi przemysłowej nazywany,

cyrklem wyznacza dawnej łódzkiej osady fabrycznej plany.

Gdy już ważnego jegomościa pożegnamy,

na północ (przez ul. Rembielińskiego) aż do ul. Radwańskiej się udamy, gdy ulicę przejdziemy, świątynię ewangelicką po lewej miniami.

Za nią na skos (w lewo) w alejkę wejdziemy,

po dużym parku im. księcia Poniatowskiego trochę się przejdziemy.

Do bardzo szerokiej alei parkowej się udajemy, podczas pobytu wśród zieleni cały czas się jej pilnujemy.

W lewo, w szeroka aleję, skręcamy

i na zachód, na długi spacer nią podążamy.

Park nie bez przyczyny na naszej trasie jest ulokowany, do wielu filmów jako plan filmowy był wybierany.

O ile dobrą drogą idziemy,

po lewej stronie budynek z czerwonej cegły z wieżyczką miniami.

Jeśli parkowy plener wielu filmów (np. „Cudownego dziecka”) zobaczyć chcemy, naprzeciwko wzniesienia (w prawo) w małą alejką na chwilę odejdziemy.

Klasycystyczna, biała altana drogę nam wskaże do miejsca, gdzie niewielki zbiornik wodny się ukaże.

Przed wpadnięciem do stawu dzieci w dwóch obrazach telewizyjnych ratowano, gdy je w kadrach „Awantury o Basię” i „Stawki większej niż życie” umieszczano.

W tej pięknej scenarii także niejedną filmową randkę kręcono, bohaterów „_ 1 _ _ _ _ od szosy” tu umiejscowiono.

Teraz na łuk szerokiej alei znowu powracamy,

mijając po lewej małą siłownię, wokół parku zmierzamy.

Dalej, z prawej strony, budynki wśród drzew są widoczne.

To obiekty do gry w tenisa, niektóre całoroczne.

Te korty w „Stawce większej niż życie” jako Istambuł zobaczymy,

gdy 4. odcinek filmu o tytule: „Cafe _ _ 5 _ ” sobie przypomnimy.

Teraz już do końca questu szybkim krokiem zmierzamy, żegnamy szeroką aleję i w lewo (na skos) ku wieży kościoła i kładce dla pieszych podążamy.

Gdy do granic parku, w którym kręcono także sceny „Krzyżaków” dotrzemy, na drugą stronę ulicy pod „mozaikowy” hotel kładką przejść zechcemy.

Na górce na chwilę się zatrzymamy, i łódzkie krajobrazy z uwagą pooglądamy.

Kino działające od lat 70., z wzorcową akustyką znaleźć wzrokiem potrzebujemy, Z prawej duży napis z jego nazwą: _ _ _ 11 _ _ _ _ _ KINO 3D

zaobserwujemy.

Po zejściu z kładki wejście do kina i tablicę przy nim znaleźć musimy, Niemieszczące się już w queście ciekawostki filmowe tam wysłedzimy.

Ten obszar w cenne dla wielu kinomanów fakty obfituje, nie tylko hotel, ale cały teren w historię filmu się wpisuje.

Miejsce to kolebką polskiej kinematografii bywa nazywane, kilkaset filmowych obrazów zostało tu zrealizowane.

Dzieje tutejszej Wytwórni Filmów Fabularnych bogate i długie jak taśma filmowa, pierwszym jej studiem od 1945 r. była zaadaptowana hala sportowa.

W powojennej historii Łodzi kolejne budynki związane z X muzą tu powstawały, supernowoczesne studia nagrań, hale i laboratoria filmowe wyrastały.